

ኢትዮጵያ የማደጎ ልጅ / ጉዲፈቻ አትሆንም !

ሐተታ ቁጥር 3

ግንቦት 2006 ዓም

የኢትዮጵያ ሕዝብ ፤ የሀገሩ ባለቤት ፤ በሀብቷና በረከቷ ተጠቃሚ፤ የኅልውናዋ ጠባቂና ተንከባካቢ፤ ለምልዕነቷና አግማሷ ቀናዒ ሆኖ የኖረ ለመሆኑ፤ ማስረጃ ማምጣት አለብህ የሚባል ሕዝብ አይደለም ። ይህንን ሀቅ ፤ እርሱ እራሱም ሆነ ዓለም የሚያውቀውና የሚያረጋግጠው ነው ። ሌላው ይቅርና፤ በአስራ ዘጠነኛው ምዕተ- ዓመት መገባደጃ አካባቢ አፍሪካን ለመቀራመት በበርሊን ከተማ የተሰበሰበው የአውሮፓ ቅኝ ገዥዎች ጉባዔ፤ የሌሎቹን አፍሪካ ሀገሮች በመቀራመት፤ የየግላቸው ቅኝ ገዣቸው ለማደርግ ሲሉ የቆየውን ወሰናቸውንና ዳር ደምበራቸውን እያመሰቃቀሉና እየብወዙ አፍሪካን ቢከፋፈሏትም፤ ሀገራችንን ግን አልሞክሯትም። አልደፈሯትምም። በማደጎ ደረጃም ቢሆን እንኳ ፤ የሞግዚትነት ሚና እንጫወት ብለው ለማታለል አልሞከሩም። ሞክረውም ከሆነ ሳይሳካላቸው ቀርቷል። በመሆኑም፤ ኢትዮጵያ ሀገራችንን ለጉዲፈቻ መጠባበቂያ ሊዳርጓት የሞከሩ የውስጥ ጠላቶችና የውጭ ባላንጣዎች ሙከራቸው ስለከሸፈ የሀፍረት ሸማ ተከናኝቦው ቀርተዋል። የውጭ ጠላቶች በመጡበት እግራቸው ተዋርደው ሲመለሱ፤ ሀገር-በቀል የውስጥ ባንዳዎች ደግሞ ወደ ማየቅርላቸው የታሪክ እንጦሮጦስ ወርደዋል ። የታሪክ ማስረጃ ካሰፈረ፤ ፋዶልፎ ግራሲያኒን እና ሃይለ ሥላሴ ጉግሳ አረዓያን ጠቅሶ ማለፍ ይበቃል።

ያን ሁሉ ጥቃትና በደል ተቋቋሚ ህልውናዋን ለመጠበቅ እየተውተረተረች የቆየችው ሀገራችን፤ ዛሬ ፤ ያ የቆየው ታሪካና ክብሯ፤ እንዳልነበረ ሆኖ፤ ዜጎቿ በማንነት ፈለጋ እንዲተረጎሙ እየተደረጉ ናቸው። ከኢትዮጵያዊነት አግማስና ክብር ፤ ከብሄራዊ ምልዕነትና ጉራማይሌነት ይልቅ፤ ዜጎቿን ፤ ሽርፍራፊና ንዑሳን መንደርተኞች ሆነው በክልል ተገይደው- ተከድኩደው አንዱ የሌላው ባዕድና ጠላት እንዲሆን እየተደረግ ነው ። “**ሀገር ሲያረጅ ጃርት ያበቅላል አርበኛ ሲጠፋ ባንዳ ይነግሳል**” “እንዲሉ ለመላዋ ኢትዮጵያ ብሄራዊ ጥቅምና ልዕልና ፤ ለዜጎቿ ዕኩልነትና አንድነት፤ ለፍትህ-ርትዕ ፤ ለደሞክራሲና ዕድገት የታገሉና የተዋድቀ ዐርበኞችና ሰማዕታት በየወገኑ ቤቶች እየተሰቃዩና እየጠፉ፤ የኢትዮጵያ አጥፊዎች ጨርሰው እንዲያጠፏት ዕድሉና ሁኔታው ተመቻችቶላቸዋል። የሃይማኖትና የጎሳ አክራሪነት፤ ዛሬ የኢትዮጵያን ኅልውና ለከፍተኛ አደጋ ከሚጥሉት አደጋዎች መካከል የመጀመሪያዎቹ ናቸው። ሀገሪቱንና ዜጎቿን ግን ከጥቃታቸውና ጭንቀታቸውም ሊታደጋቸው የቻለ ኢትዮጵያው ኃይል እስካሁን አላገኘም ። **ሰማዕታቱ ይህን ቢታዘቡ ፤ ከመካኒ- መቃብራቸው ውስጥ እንደሚገለባበጥ አንጠራጠርም።**

ያለመታከት ደጋግመን እንደምናሳስበው፤ ሀገራችን እንደ ሀገር፤ ዜጎቿም እንደ አንድ ሕዝብ እንዳይኖሩ የመጨረሻው በር ከተዘጋ በኋላ፤ የኢትዮጵያን ተስካር ለማውጣት ተሰብስበን እንላቀስላት ማለቱ አይጥቅምም። ይህ እንዳይሆን አስቅድመን ብልሃት ይፈልግ ብለው የተናገሩትም ቢሆን ከተጠያቂነት ነፃ ይሆናሉ ማለት አይደለም ። ይህንን ማስፈሩ ፤ ለታሪክ ማጠያቂያነትና ማመሳከሪያነት ምናልባት ይረዳ ይሆናል ከሚል ቀቢፀ ተስፋ ሳይሆን ፤ ዕውነቱ መነገር አለበት ከሚል የማረጋገጫ ግንዛቤ ነው ። ያም ሆኖ፤ እየተጠራሞተች ያለችው ሀገራችን በምንም መንገድ ቢሆን የማደጎ ልጅ /ጉዲፈቻ አትሆንም። የመጨረሻው ኢትዮጵያዊ ዐርበኛ ክንዱን እስከሚንተራስ ድረስ ሀገራችንን የመታደጉ ትግል መቅጠሉ አይቀርም ! ልብ ያለው ልብ ይበል። ልብ ካለው ወገኑ ጋርም ልብ ለልብ የግባባ ! ልብ ለልብ ከተግባቡ የልባዎች ብልሃት ጠፍቶ አይጠፋምና !

ሞግዚትም ይሁን ማደጎ አሳዳጊ ለመሆን የሚሞክረው እኮ፤ ወላጅ ያጣ ልጅና ባለቤት የሌለው ሀገር ሲኖር ነበር! በረዥም አኩሪ የታሪካ ሂደት በሀገራችን ይህ ክስተት ስላልነበረ ኢትዮጵያ ዕጻላ ማውታ ልትሆን አልበቃችም ነበር። እስከ ግንቦት 1981 ዓም ድረስ ኢትዮጵያን የገዙት ቀደምት አምባገነኖችም ቢሆኑ፤ ለሥልጣናቸው ሲሉ ሕዝቡን አፈኑ-ጨቆኑ፤ ተቃዋሚዎቻቸውን ገደሉ- ጨፈጨፉ፤ ዜጎችን አደጎይተው -አደንቁረው ገዙ እንጅ ፤ ሀገራችንን እጻለ- ማውታ አደርገው ለማደጉ ልጅ አላዘዋወሯቸውም ። ለጉዲፈቻ አልዳረጓትም ። “ ከኛ የበለጠ ኢትዮጵያ አይገኝም “የሚሉ

ነበሩ ስለሚባልላቸው ፤ በሀገሪቱ ምልዕውነት ይደራደሩ ነበር ተብለው ሊታሙ የሚችሉ አልነበሩም የሚሉ ወገኖች ቁጥራቸው በጥቂቱ የሚገምት አይሆንም።

ምንም እንኳን “ከፋፍልህ ግዛ “ የሚለው የአጋዘዝ ስልት፤ የአምባገነን ሥርዓት አራማጆች ሁሉ ዓይነተኛ መመሪያቸው ስለነበረ፤ ሕዝብ እንዳያምጽባቸው ተቃዋሚዎቻቸውን እየከፋፈሉና እያዳከሙ ማጥፋታቸው የተወቀ መሆኑ ባይካድም፤ የኢትዮጵያን ሕዝብ በቋንቋና በሃይማኖት እየከፋፈሉ እንዳሁኑ፤ የሀገሪቱን ኅልውና አደጋ ላይ የሚጥል ወንጀል መፈጸማቸውን ሕዝቡ አያስታውሱም ። ሀገሪቱ ባለቤትና ለደኅንነቷም ተጠያቂ የሚሆን ኃይል አጥታ፤ ተከራካሪና ጠባቂም ሳይኖራት ቀርቶ ለማደግ ልጅ አልተዳረገችም ነበር። ለውጭ ኃይሎች ጉዲፊቻ አልተወረወረችም ነበር ።

ዛሬ ግን ሁኔታው ሌላ ሆኗል። በዘር የተደራጁት ዘርኛ ቡድኖች፤ ውሳኔን በመሆናቸው፤ ዘጠና ሚሊዮን የሚሆነውን ቀሪውን የኢትዮጵያ ሕዝብ “ አንቀጥቅጠው ለመግዛት “ የሞከሩት፤ በእነርሱ ችሎታና ሃይል ሳይሆን፤ ለረዥም ዘመን፤ የኢትዮጵያን መብታትን አበከርው ይመኙ በነበሩት የቅርብና የሩቅ ባላንጣዎች ሙሉ ትብብርና ደጋፍ በመስጠታቸው እንደሆነ የሚያከራክር አይደለም። ዎያኔዎቹ በኢትዮጵያና በሕዝቧ ላይ ያላቸው የመረረ ጥላቻና የመጨረሻ ደማኛነት፤ የሚረጋገጠው፤ ሕዝቡን በዘር እየከፋፍሉ ሀገሪቱ እንድትበጣጠስ መፍጭረጨራቸው ብቻ ሳይሆን፤ ከዚያም አርፈው ተርፈው ፤ የሀገሪቱን ዜጎች ፤ በኢትዮጵያዊነታቸው ኢትዮጵያዊ መንግሥት አቋቁመው ማንነታቸውን የሚያከብሩላቸውና የሚያስጠብቅላቸው ኃይል አሳጥተው ፤ ወላጆቹን እንዳጣ ህጻን ፤ ለማደግ እንዲዳረጉ ማድረጋቸው ነው። ያም ሆኖ፤ ዛሬ ሀገራችንን በማደግ ሊያሳድጋት እንኳን ፈቃደኛ የሚሆን ተቆርቋሪ ወዳጅ መኖሩን እንጠራጠራል ።

ዛሬ የዓለም አቀፍ ህግም ይሁን በዚህ ህግ አምኖ የሚተደደረው የዓለም ኅብረተሰብ ፤ ስለያንዳንዱ ሀገር የግዛት አንድነትም ይሁን የነጻነት ልዕልና ሲቆረቆርና ጥብቅናም ቆሜአለሁ ሲል እንሰማልንም። ለዴሞክራሲ ሥርዓት፤ ለሰው ልጅ ነጻነትና ለሰብዓዊ መብቶች መከበር አፈ-ቀላጢ ነኝ ብሎም ሲውሸክት እያዳመጥን ነው። ይህ ሁሉ ዝማሬና ዲሲኩር ግን ለኢትዮጵያ አልበጀም። የዓለም አቀፍ ህግ የሚባለውም በኢትዮጵያ ላይ ተግባራዊ ሲሆን አልታየም። በአንጻሩ ግን ኢትዮጵያን በተደጋጋሚ በድህታል ። ጎድቷታል ። አድልዎም ፈጽሞባታል ። ሀገራችን ለመሥዋዕት ጠቦት መዳርጓ፤ በታሪክ እየተደጋገመ ተከስቷል።

ይኸን አባባላችን፤ በሁለት የታሪክ ማስረጃዎች አስደግፈን ማረገጥ እንችላለን። ኢትዮጵያ አባል ሆና ትሳተፍበት የነበረችበት የመንግሥታት ማኅበር በ1933 ዓም (እ.አ.አ.) የፋሽስት ኢጣልያ ጦር ፤ የማኅበሩን ህግ በመጣስ ሀገራችንን በመውረር፤ በመርዝ ጋዝና ናፓል በምብ ሕዝባችንን ስትጨርስ ፤ አባል መንግሥታቱ፤ የኢትዮጵያን አቤቱታ ጆሮ ዳባ ብለውት ቀርተዋል ። ሀገራችንንም ለመሥዋዕት ጠቦት አሳልፈው ሰጥተዋል ። ይህ የበደል ድርጊት ልክ ከአምሳ ስምንት (58) ዓመታት በኋላ በኢትዮጵያ ላይ እንደገና ተፈጽሞባታል። በአስራ ዘጠኝ መቶ ዘጠና አንድ 1991 ዓም (እ.አ.አ.) ኢትዮጵያ ከ 1945 (እ.አ.አ.) ዓም ሲመሰረት ጀምሮ አባል የሆነችበት የተባበሩት መንግሥታት ድርጅት (የተ.መ ድ.) ኢትዮጵያ ባልተውከልችበትና ህግ ወጥ በሆነ መንገድ የሀገራችንን የነጻነት ልዕልና፤ የግዛት አንድነትና የፖለቲካ ሉዋላዊነትን የሚዳፈር ውሳኔ በማስተላለፍ እንደገና ሀገራችን እጻለ ማውታ እንደትሆን ተደረገ። ይህንን ሁሉ የምንመዘግበው ፤ ለጥቃትና ለቁጭት ማገመጫ ይሆናል ብለን ሳይሆን፤ ወይም ደግሞ እንዳይረሳ ለማሳሰብ ተብሎ ሳይሆን፤ በሀገራችን ላይ በተደጋጋሚ የተፈጸመውን ግፍ ፤ ነግ -ከነግ ወዲያ በማያዳግም መልኩ ፤ የሀገራችን ጥቃትና በደል እንዳይመጣ፤ የሚያስችለንን የማንነት መተመመኛ ለማስረግ መቻላችንን ካሁኑ ማሰብ ያለብን መሆኑን ለመጠቆም ነው ። ለዚህ ፍቱን መዳህኒት ደግሞ የተባበረ ብሄራዊ ትግል ማካሄድ ይሆናል። ጥቃት ተሰምቶት፤ ቁጭቱን ለመወጣት የማይታገል ትውልድ፤ ከባርነት ቀምበር ይወጣል ተብሎ አይታሰብም።

ወያኔዎቹ ፤ ይህንን ሲሰሙ “በፈርስ ላይ ማጓጓዣ ነው “ ብለው ለማፌዝ እንደሚሞክሩ እንገነዘባለን። እኛ ደግሞ፤ ትንሣዔ ኢትዮጵያን ለማየት ለዕድሜያችሁ ዕድሜ ይስጠው እንላቸዋለን ! ይህንን አባባል፤ ቁጭቱን ቋጥሮ፤ ነገር ግን ጥቃቱን ለመወጣት የሚጠባበቅው የኢትዮጵያ ሕዝብ በሚገባ ይረደዋል። በሌላ በኩል ደግሞ፤ እኛ ኢትዮጵያውያን የራሳችንን የቤት ሥራ ሳንሰራ ቀርተን ወይኔና ተባባሪዎቹ አጠቁን! በደሉን ብለን የምንናገርበት ልሳን ሊኖረን የሚገባን አይመስለንም ። አንድ አዝማሪ፤ **”እነርሱ ምን ያድርጉ? ከኛ ሰው ሲታጣ !** “ ብሎ በመዘመር የብዙ አድማጮቹን የተሰበረ መንፈስ እንዳይቃቃ እንረዳለን። “ ቤታችውን ሳይዘጉ ቀርተው በሌባ ያመካኛሉ ! “ የሚል ተረት በሕዝባችን ላይ እንዲተረትበት አንሻም ! የፋክክር ቤት የሚዘጋው ጠፍቶ ክፍት በማደሩ፤ የሌባና የዘራፊ ሲሳይ እንደሚሆን ፤ የደርግ

መሪ የነበረው ግለሰብ ተዋጊውን ሠራዊት ጥሎ በመሸሸ የሀገሪቱን ዳር ድምበር ከፍቶ ለወያኔ መጫዎቻ ማድረግ ተጨባጭ ማስረጃ ነው። በመንግሥት ሥልጣን ላይ ትኩፍሶ፤ “እስከ መጨረሻዎን ጥይት ደረስ እውጋለሁ “ ሲባል የነበረው የአደባባይ ድንፋታ ሀገሪቱን ከውርደት አላዳናትም ! የአንድን ሀገር ስትራቴጂያዊ ጠላት፤ ከግል ሥልጣን ተቅናቃኞች ለይቶ አለማዎቅ፤ በአንድ ሀገር ላይ ምን ያህል ዘላቂ ጉዳት እንደሚያምጣ የኢትዮጵያ የቅርብ ጊዜ ታሪክ በሚገባ ያስገነዝባል።

ለአላፉት ሃያ ሦስት ዓመታት በሀገራችን የተፍጸመውንና እየተፈጸመ ለለው ብሄራዊ ወንጀልና ጥፋት መሠረታዊ ምክንያት ፤ የሀገራችን ሕዝብ ከሊጎቅ እስከ ደቂቅ በሚገባ ተረድቶት ሁኔታውን በመሠረታዊና በማያዳግም መልኩ ለመለወጥ በመታገል ላይ ይገኛል ። ለትግሉ መነሻና ዓላማ ያደረገው ፤ ሀገሩን ከጥፋት ማዳን ሲሆን ፤ የቁጣው ዓላማ ያነጣጠረው ደግሞ ፤ በሀገር ውስጥ አምባገነኖችንና በውጭ ተባባሪዎቻቸው ላይ ነው። የኢትዮጵያ ሕዝብ ትግል ዓላማውን ሊመታ የሚችለው ግን በተባበረና በተቀነባበረ ኃይል ሲመራ ብቻ መሆኑ አያከራክርም።

የኃይል ሚዛኑን ወደ ትግሉ እንዲያመዘን ከተፈለገ ደግሞ እስካሁን ሲደርግ ከነበረው አመለካከትና አያያዝ በዓይነቱም ሆነ በይዘቱ ፤ ጥራት ባለው ሁኔታ የተለየ ለውጥ ሲያደርግ ብቻ ነው። የአመለካከትና የአስተሳሰብ ለውጥ ሲባል፤ በአሁኑ ወቅት፤ በሀገራችን የሚታየውን የኃይል አሰላለፍ፤ አፈረጃጀት፤ ተቃርኖም ይሁን ዝምድና በየደረጃው እየተነተኑ መረዳት ማለት ነው። ወዳጅንና ባላንጣን በሚገባ አውቆ መታገል ፤ ካልታሰበ ውድቅት ያድናል። ከዚህ ግንዛቤ ለመድረስ ደግሞ፤ ሁለንተናዊ አመለካከትና ካድማስ ባሻገር እየተመለከቱ ከየግል ድርጅት በላይ ማሰብን ይጠይቃል።

ተወደደም ተጠላ ፤ የሀገራችን የፖለቲካ ምልከታ-ምድር በጠቅላላው፤ በሁለት ጎራ መከፍሉን መረዳት ተገቢ ይሆናል። በአንድ በኩል በዘር የተደራጀውና ፤ ኢትዮጵያ እንደ ሀገር መቀጠሏ ቅርቶ ዜጎቿ በየዘራቸው ተከፋፍለው እንደሆኑት ይሁኑ ብሎ የሚያቀነቅነው ክፍል ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ፤ በኅብረ- ብሄር ተደራጅቶና ኢትዮጵያና ሕዝቧ በአንድ ላይ ሆነው እንደዳሯቸው ተብብረው፤ ተከባብረውና አንድነታቸውን አጠንክረው መኖር አለባቸው ብሎ የሚያምነው የአንድነት ኃይል ነው። ያለ ቀቢፀ ተስፋ መናገር ካስፈልገ፤ አብዛኛው ሕዝብም በዘር፤ በቋንቋና በሃይማኖት ሳይከፋፍል ፤ በአንድ ላይ ማኖሩን ስለሚያምንና ስለሚደግፍ፤ የአንድነት ኃይሉን ዐቋም ደግፎ ቆሟል። ይህንንም በነባቢትና በድርጊት እየገለፀው ይገኛል። በጥቅላላው አነጋገር፤ ኢትዮጵያ ዛሬ የምትገኝበትን ሁኔታ በሚገባ የተረዳ ዜጋ ሁሉ፤ ሀገሪቱ አንድ ሀገር ሆና መቀጠል አለባት ብሎ ያምናል። ይህ ኃይል ደግሞ ትልቅ ኃይል መሆኑ አያከራክርም። ኃይሉን ካስተባበር በዕርግጥ ይህ የአንድነት ኃይል ፤ ዓላማውን ለመምታ የሚበግረው ተፃራሪ ኃይል ይኖራል ተብሎ አይገመትም ።

የተባበሩን ኃይል የሚበግረው ተጻራሪ ባላንጋራ እንዳይኖረው ከተፈለግ ግን፤ በመተማመን ላይ የተመሰረተ የዓላማ አንድነትና ኅብረት መመስረት ወሳኝ ይሆናል። በመተማመን ላይ ተንስቶ የሚደረገ የትግል ሂደት፤ መሪና ተመሪ በመሆን ፤ ኋላና ፊት ሆኖ ለመጓዝ ጥርጣሬና ስጋት አይኖረውም። የጅቦች ጉዞ እኮ፤ ጎን ለጎን እንጅ ፊትና ኋላ የማይሆነው ፤ ጅቦች ስለማይተማምኑ ነው ። ሰበዓዊ የሆነ ፍጡር ግን ራሱን ከጥፋት ለማዳን ሲል እንኳ ተስማምቶና ተማምኖ እየታገለ ከጠቃጣበት አደጋ የማይደንበት ምንም ምክንያት ሊኖረው አይችልም። አይገባምም። የሰው ልጅ በተፈጥሮው ከጥርጣሬ ነፃ ይሆናል ባይባልም፤ እናም ደግሞ፤ እንደ ይሁዳ ከሃዲ ከመሆን ይልቅ፤ እንደ ቶማስ ተጠራጣሪ መሆኑ ቢመረጥም፤ ኢትዮጵያን ከወደቀችበት አዘቅት ለማውጣት በሚደረገው ሀገራዊ ትግል ፤ ተማምኖ፤ ተስማምቶና ትባብሮ ከመታገል የተለየ አማራጭ አይኖርም። “ ጅብ ከሚበላህ፤ ጅብ በልተህ ተቀደስ “ እንዲሉ፤ በዎያኔ ዘረኛ መርዝ ከመጥፋት በፊት ዎያኔን አጥፍቶ ኢትዮጵያንና ሕዝቧን ማዳን የኢትዮጵያውያን የተቀደሰና ታሪካዊ ተለዕኮ ነው ብሎ የኢትዮጵያ ሕዝብ ያምናል።

እንደ ኢትዮጵያ ብዙ ውጥንቅጥና ውስብስብ፤ ጥልቅና የተለያዩ ችግሮች ያላባትን ሀገር ለመታደግ ፤ የዜጎቿ ተባብሮ መቆም ዋሳኝ መሆኑ ተደጋግሞ ተገልጿል። ብዙ የፖለቲካ ተንታኞች፤ ሊኒቃንና አገር ወዳዶች ጽፈዋል። ተናግረዋል። የሀገራቸውን ውስብስብ ችግር አስቀድመው በጥልቀት የተረዱት ታጋዮችም ብርቅ ህይወታቸውን ገብረዋል። እስካሁን ግን የሀገሪቱ ችግር መውገዱ ቀርቶ እንዲያውም ሊቀረፍት እንኳን አልቻለም ። ይባስ ተብሎም ከነአካቴው የሀገሪቱ ጨገሬታ በአስጊ ደርጃ ላይ ይገኛል ። አንዳንድ የጨነቃቸው ወገኖች ፤ የሀገሪቱን ችግር ፈረንጅ የፈታልናል ብለው ላይና ታች ሲሉ እንታዘባለን። በእኛ ዕምነት፤ የሀገራችንን ሁለንተናዊ ችግሮች ለመፍታት፤ ከኛው ከራሳችን

ከኢትዮጵያውያን የበለጠ መዳሀኒት አለ አንልም። እረ ለመሆኑ፤ የሀገራችንን ችግር እኛው እራሳችን መፍታት ካልቻልን፤ እንዴትስ ባዕድ ይፈተዋል ተብሎ ይታሰባል ?

የሀገራችንን ችግር እኛው መፍታት አላብን ሲባል ፤ እንዲያው ለይስሙላ አባባል ብቻ ተብሎ ሳይሆን፤ ወይም ደግሞ፤ ለመፈከር ማሳመሪያና ለሠልፍ ጥሪ ማስታዎቂያ ሳይሆን፤ በእርግጥ እያንዳንዱ ዜጋ በነፍስ-ወክፍ የመፍተሄው ፍለጋ አካልና አምሳል መሆን አለበት ለማለት ነው። የሀገሪቱ ችግር የግል ሰዎች፤ ቡድኖችና ክፍሎች ችግር ብቻ ሳይሆን፤ የመላው ሕዝብ የጋራ ችግር ስለሆነ፤ ሁሉን አሳታፊ መፍተሄ ፍለጋ ፤ በተቀናቀበረና በተዋሃደ መንገድ ሊካሄድ የግድ ይላል። ሌላው ቢቅር፤ የአንድነት ኃይሉ መተባበርና በአንድ ላይ መቆም፤ የኃይል ሚዛኑን በአውንታዊ ገጽታው ወደ እርሱ ጥንካሬ ሊለውጠው ይችላል። ይህ ሳይሆን ቀርቶ፤ ሚዛኑ ወደ ጸረ አንድነት ቡድኖች ከደፋ፤ እነኝህ ኃይሎች ዓላማቸውን ከግብ ለማድረስ የሚገድባቸው ኃይል ላይኖር የችላል ብሎ መገመት የብልሆኞች ማስጠንቀቂያ ነው ። እንዝህላልነት፤ ለማንም ለምንም አይጠቅምም ። የዓለም ፖለቲካ ደግሞ ኃይል ወዳጋደለበት እንድሚያዘነብል በተደገገሚ የተየ ጉዳይ ነው ። የጸረ አንድነት ኃይሎች ጉባዔ ሊውሰነው የሚችለው፤ ሀገራችንን ለጉዲፈቻ ለማቅረብ ብቻ ሳይሆን፤ እንደ ቅርጫ ስጋ ለመቅረመት ጭምርም በመሆኑ፤ የአንድነት ኃይሉ የበይ- ተመልካች ሆኖ ይቀራል ብሎ መገመት አግባብነት ይኖረዋል። ይህንን ለመጠርጠር ደግሞ በ1981 የሎንዶኑን ጸረ- ኢትዮጵያ ጉባዔ እያንገፈገፍንም ቢሆን ለመጥቀስ እንገደዳልን ። በዕርግጥም ዛሬ፤ የኢትዮጵያን ብሔራዊ ጥቅም ለማስጠበቅ የሚታገለው የአንድነት ኃይል የተጠናከረ በርታትና ጉልበት አለው ብሎ ገላን ስድዶ መናገር ከማይቻልበት ደርጃ ተደርሷል። ይህንን ሃቅ ተገንዝቦ፤ ኃይሉን ማጠናከር ከምንም በላይ ሊታሰብበት ይገባል። ዘሮ ዘሮ የኢትዮጵያን ኅልውና መጠበቅ፤ የአንድነት ኃይሉ የቅድሚያ አጀንዳ መሆን ይገባዋል ተብሎ ከታመነበት፤ በሚከተልቱ ዐውደ ሃሳቦች ላይ መተኮር እንዳለበት የሚያጥያይቅ አይሆንም። እነርሱም፦

1. የአንድነት ኃይሉ በአስችኳይ ተሰብስቦ ኅብረት መፍጠር ፤ የዋል ይደር የሚባል አይደለም።
2. ይህ ከተከሰተ ፤ የኢትዮጵያን ሕዝብ ሙሉ ትብብርና ድጋፍ ማግኘቱ እውን ይሆናል።
3. ወዳጅና ጠላትን ለይቶ ማወቅ ለሚፈጠረው ኅብረት ወሳኝ ሚናን ይጫወታል።
4. ለአልፏት ሃያ ሶስት ዓመታት በሀገራችን ላይ መዓተ- ፍዳ ያመጣውን ዘረኛ ሥርዓት ማስወገድ ጥያቄ ውስጥ የሚገባ ነገር አይደለም።
5. ወኔን ማስውገድ ብቻ ሳይሆን፤ ከአሁኑ፤ መተኪያውን ማዘጋጀት፤ የትግሉ ማዕከላዊ አጃንዳ ሊሆን ይገባዋል። አሮጌ አምባገነንን አስወግዶ በአዲስ መዳፍ ለሚረግጥ አምባገነን ከመገዛት ለመዳን፤ አስቀድሞ ብልሃቱን ማዘጋጀት፤ የኢትዮጵያን መከራ ወድ ከርሱ- መቃብሩ ለመስደድ ይጠቅማል።
6. የኢትዮጵያ ሀገራዊ ልዕልና፤ የግዛት አንድነት፤ የዜጎቿ እኩልነትና ነጻነት፤ የኅብረቱ ማዕከላዊ ዕምነትና ትኩረት ግዴታ መሆን ይኖርበታል።
7. ኃይሉንና ጉልበቱን አስተባብሮ የተፈጠረ የአንድነት ኃይል፤ የመላውን ኢትዮጵያ ሕዝብ ሙሉ ድጋፍ ስለሚያገኝ ፤ ሀገሪቱን ለማዳን ዋስትና አለው ።
8. ይህ ዕውን ከሆነ ደግሞ የኢትዮጵያን ኅልውና ማስከበር ይቻላል። ሀገራችንም ለጉዲፈቻ አትዳረግም ።

